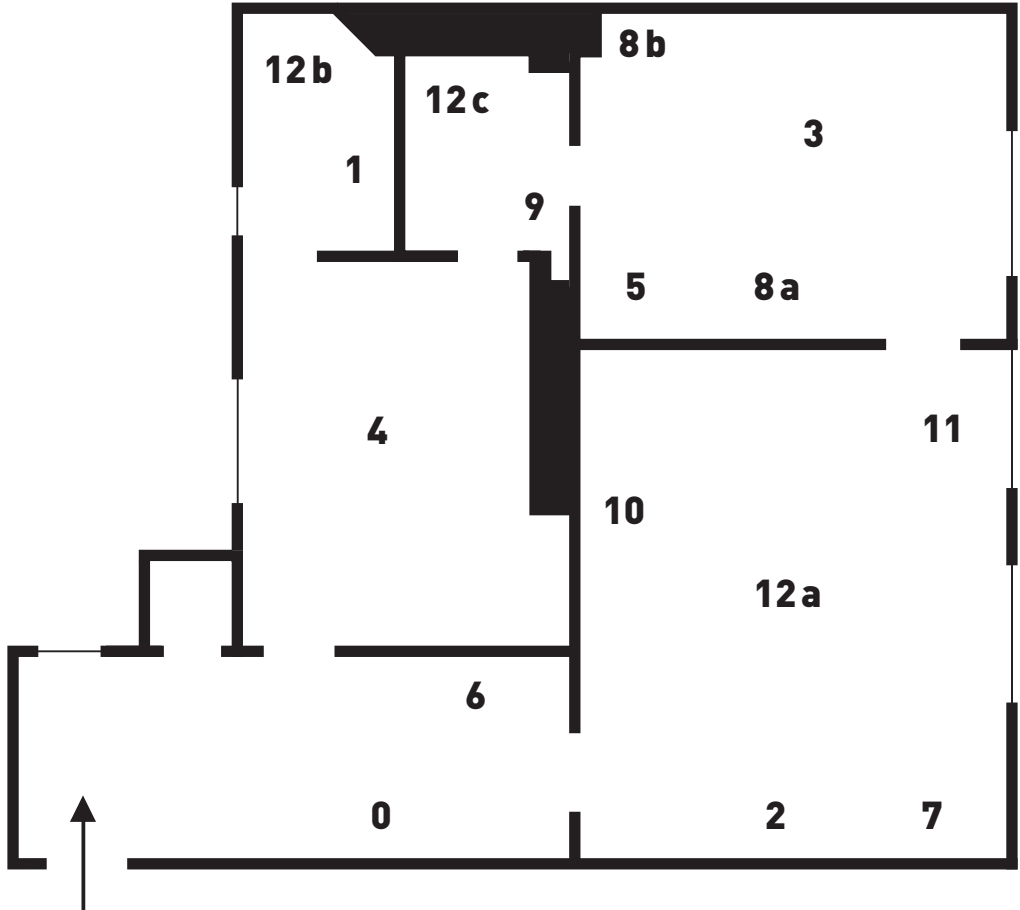

Re: Výstava

FAMUFEST

24.–26.11.

2016

Předmět: kurátorský text

Výstava, která se odehrává souběžně za chodu filmového festivalu, má pozici hodnou k zamyšlení. Je totiž podobná jako postavení Katedry fotografie a Centra audiovizuálních studií na akademické půdě FAMU. Tvoří její důležité součásti, a přesto zaujímají alternativní pozici. Jejich praxe totiž obohacují diskurz filmové řeči o další východiska, odvolávající se nejčastěji na různorodé tradice výtvarného umění. Letošní výstava je pojata netradičně ve dvou ohledech. Zaprvé, přehlídka se nebude konat v zavedené galerii, nýbrž v prostředí holešovického bytu. Vystavující mají možnost reagovat na specifický prostor používaného bytu a spojit tak intimní s veřejným. Adjustace jednotlivých děl bude zasazena do prostoru, jehož mantinely díla omezují vlastní existenci, zároveň však dodávají rozměr k reinterpretaci hotové práce, či inspirují k vytvoření díla site specifc. Druhým důležitým rysem kurátorské koncepce je samotný výběr zastoupených umělců. Jejich jména totiž byla náhodně vylosována. Tímto činem kurátoři zpochybnili vlastní mocenskou pozici výstavního dramaturga. Umělce tedy v prvním plánu spojuje ponorná linie nahodilosti, která je pro uměleckou tvorbu neoddělitelnou součástí a o jejímž charakteru může každý uvažovat po svém.

Předmět: Re: kurátorský text

Vždy, když házíme kostkou, přejeme si, aby padlo šest, tři, jedna, pět, dva anebo čtyři. Záleží však na tom, jakou hru hrajeme, kam se na hracím poli chceme posunout a proč. Jestli bude zákon akce a reakce při nás. Do jaké míry jsme ho však schopni ovlivnit? Máme to ve vlastních rukou? Doslovně jistě ano, ale jakmile to z ruky pustíme (což je klíčové pro postup ve hře), můžeme pouze přihlížet co nastane až to dopadne (onen nejzábavnější moment). Podobně jsme vrhli kostkou i my, organizátoři této výstavy. Předložili jsme tak divákovi případ, zda předurčovat pohyb hráčů na umělecké škole, či jej nechat volně na vývoji okolností a zda se tento přístup projeví na kvalitě výstavy. Touto taktikou také nonverbálně reflektujeme proces tvorby samotného uměleckého díla. Na začátku je vždy jakási motivace a záměr, tedy akce. Uprostřed tohoto procesu je řada taktických, i náhodných hodů, které by autora/ku měly dovést do skládání závěrečné kombinace. Na konci tohoto děje, tedy reakce, je právě divák, ten který tyto znaky čte, rekonstruuje a skládá znovu z nespočtu možností do oněch kombinací podle svého nazírání.

1_Viet Duong Anh D:
(videoinstalace)

Při návštěvě galerií se často stává, že není možné rozpoznat, v jakém časovém bodě se zrovna sledovaná (video)instalace nachází. Je tedy těžké uhodnout, zda dílo zrovna začíná či končí. Proto jsem zvolil narativní přístup a krátkou stopáž, aby netrvalo příliš dlouho, než se smyčka přehraje. Tři obrazovky odkrývají stříh do prostoru a zapojují návštěvníky do jednoduchého děje, soustředěného nikoli do jediného obrazu, ale do tří rozfázovaných situací.

2_Tomáš Bachura
(soubor černobílých fotografických zvětšení)
–

3_Mojmír Bureš Zóna
(videoinstalace)

Struktura básně Pásmo od Guillaumea Apollinaira je uvolněná, bez interpunkce, přemísťuje se v čase a prostoru a pracuje s metaforami. Zóna samotná je pak idealizací míst, na kterých se v minulosti odehrál zločin. V post-produkčním procesu jsem se pokusil tato místa a fotografie očistit od zla, které jimi prostupovalo. Chtěl jsem tak vytvořit základní pohledy na elementární krajinu, kterou bez návaznosti na zločin zobrazované prostředí je.

4_Čeněk Folk Atlas městské fauny
(soubor fotografií v instalaci)

13 fotografií, work in progress:
Kočka domácí (Felis silvestris). Pes domácí (Canis lupus). Ježek západní (Erinaceus europaeus). Vlk obecný (Canis lupus). Makrela obecná (Scomber scombrus). Mýval severní (Procyon lotor). Ovce domácí (Ovis ammon). Králík domácí (Oryctolagus cuniculus). Tygr indický (Panthera tigris). Tučňák patagonský (Aptenodytes patagonicus).

5_Vendula Guhová Psychogram
(instalace)

Psychogram je zachycením psychického stavu člověka v kontextu času. Někdo tvrdí, že se člověk každé čtyři roky změní, jiná teorie zní, že člověka utváří pět jeho nejbližších lidí v okolí a s jejich proměnou nebo záměnou se mění i on. Zapomínání minulosti versus určující momenty, které prosakují i do dalších vrstev. Spolupráce s autorkou deníkových zápisů.

6_Zuzana Lazarová
(soubor fotografií)
–

7_Šimon Levitner Soucit
(instalace)

Naštěstí alespoň v těžkých chvílích se ukazuje, že přese všechno se národ dokáže semknout, na chvíli odložit nejružnější nepřátelské nálady a coby jednotný celek vyjádřit soucit s jiným národem. Sice se tak musí díť skrze reprezentanty, ale je to bezpochyby rozumná volba, kdo jiný by byl schopný tak procítěně onen žal vystihnout?

8a,b_Elena Semerikova Křehká rovnováha
(autorská kniha, série fotografických portrétů –kombinovaná technika)

Když jsem navštívila Muzeum Oranžérie v Paříži, byla jsem okouzlena dílem francouzské malířky a grafičky Marie Laurencin. Upřednostňováním světlých růžových a modrých tónů, vytvořila nespočet portrétů žen a dětí. Inspirována jejím dílem jsem se rozhodla udělat své vlastní jemné portréty žen. Má práce spočívá ve snaze dosáhnout specifické ženské estetiky použitím pastelů a zakřivených tvarů. Každý z portrétů je originál ručně malovaný přímo na fotografickou zvětšeninu.

9_Matěj Šenkyřík Já bych tu i bydlel
(zvuková instalace)

Proměnlivá zvuková instalace *Já bych tu i bydlel* hravě a kriticky reflektuje výstavní prostor a zaujímá vůči němu obecnější postoj zredukovaný do prostoru koupelny. Hlasy použité v instalaci jsou často potrhane a těžko srozumitelné. Nefungují v dialogu s návštěvníky. Mají problém se ztotožnit s prostředím, kde se nacházejí, i s tím, co říkají, a vytváří tak pouze prostředí myšlenkových ozvěn fiktivních postav

10_Jonáš Verešpej Divadlo Jonáše Záborského
(soubor fotografií)

Budova Divadla Jonáše Záborského v Prešove je impozantne riešená a nad-dimenzovaná stavba, ako mnoho ďalších z minulého režimu. Napriek tomu, že je ako máloktorá stále značne využívaná, v dnešnej dobe už nečerpá zo svojho plného potenciálu. Okresávanie produkcie divadla na široko populárne kresťanské muzikály a pár komorných inscenácií prináša sporadickosť vo využívaní niektorých priestorov. Takto vznikajúce časové kapsule nám umožňujú unikátny pohľad do minulosti.

11_Petr Zábrodský (');
(zvuková instalace)

Zvuky. Smyčky. Blízke. Z bytu. Z vonku. Neusporiadané. Vzdálené. Smyčky. Zvuky. Artikulované. Neuchopiteľné. Fingované. Zaznamenané. Hlasité. Prostredie. Reprodukované. Zvuky. Sporiadané. Neslyšiteľné. Smyčky.

12_a,b,c_Iryna Zakharova Druhé Dno
(instalace – kombinovaná technika)

Věci použité do instalace jsou z cyklu *Ira žije doma*. V dané výstavě se tento cyklus transformoval do celku – *Druhé dno*, je určen lidem, které jsem potkala náhodně i plánovaně, ale které si však pamatují jenom z části. Například z pohledu za stolem, od pasu nahoru. Je vlastně jedno, koho potkám, kdo jste, jsem tak zrychlená, že si nepamatuji ani tváře. Zítra přijde někdo jiný anebo já půjdu jinam. Vždy budu mít potřebu zvednout kryt od vany a odhalit druhé dno. A všude bude polystyrénový sníh.

0_Dokumentace losování
(videoprojekce)

Videaáznam z losování vystavujících studentů ze dne 4.10.2016.